

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 875/2007

z dnia 24 lipca 2007 r.

w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* dla sektora rybołówstwa i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1860/2004

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. dotyczące stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 994/98 upoważnia Komisję do określenia w rozporządzeniu progu, poniżej którego uważa się, iż środki pomocy nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu i dlatego nie podlegają procedurze zgłoszenia przewidzianej w art. 88 ust. 3 Traktatu.
- (2) Na podstawie wspomnianego rozporządzenia Komisja przyjęła rozporządzenie (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy *de minimis*⁽³⁾, które ustala pułap w wysokości 100 000 EUR na beneficjenta w okresie trzech lat. Początkowo rozporządzenie to nie stosowało się wobec sektora rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury i transportu z powodu szczególnych zasad, które stosuje się w tych sektorach.
- (3) W odniesieniu do sektorów rolnictwa i rybołówstwa rozporządzenie Komisji (WE) nr 1860/2004 z dnia 6 października 2004 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy *de minimis* dla sektora rolnego i sektora rybołówstwa⁽⁴⁾ ustanowiło specjalny pułap w wysokości 3 000 EUR na beneficjenta w okresie trzech lat, stosujący się do tych sektorów, ponieważ w świetle doświadczeń zdobytych przez Komisję uznano, iż bardzo niskie kwoty pomocy przyznanej w tych sektorach nie spełniają kryteriów art. 87 ust. 1 Traktatu, pod warunkiem spełnienia pewnych wymogów. Dzieje się tak w przypadku, gdy kwoty pomocy otrzymanej przez indywidualnych producentów są niewielkie, a jednocześnie ogólna kwota pomocy przyznanej tym sektorom nie przekracza niewielkiego procentu wartości produkcji.
- (4) Ze względu na zmianę sytuacji ekonomicznej oraz w świetle doświadczenia zdobytego przy okazji stosowania obowiązujących zasad *de minimis* zmiany tych

zasad uznano za konieczne. Z tego względu Komisja przyjęła rozporządzenie (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy *de minimis*⁽⁵⁾. Rozporządzenie to zastąpiło rozporządzenie (WE) nr 69/2001, podwyższyło pułap w odniesieniu do pomocy *de minimis* z 100 000 EUR do 200 000 EUR, rozszerzyło zakres stosowania o sektor przetwórstwa i obrotu produktów rolnych oraz wprowadziło nowy próg w ramach zasady *de minimis* w wysokości 100 000 EUR pomocy państwa dla sektora transportu drogowego.

- (5) Doświadczenie zdobyte ostatnio przy okazji stosowania zasad pomocy państwa w sektorze rybołówstwa, a w szczególności stosowania pułapu *de minimis* ustalonego przez rozporządzenie (WE) nr 1860/2004 oraz wytycznych dotyczących oceny pomocy państwa dla sektorów rybołówstwa i akwakultury⁽⁶⁾, pokazało, że ryzyko zakłócenia konkurencji przez pomoc *de minimis* jest niższe niż przewidywano w roku 2004.
- (6) W świetle dotychczasowych doświadczeń zdobytych przez Komisję pomoc przyznawana przedsiębiorstwom w sektorze rybołówstwa, nieprzekraczająca 30 000 EUR na beneficjenta w dowolnym okresie trzech lat, może zostać uznana za pomoc, która nie wpływa na handel między państwami członkowskimi i/lub nie zakłóca konkurencji bądź nie zagraża jej zakłóceniem w sytuacji, gdy całkowita kwota takiej pomocy przyznanej wszystkim przedsiębiorstwom w sektorze rybołówstwa w okresie trzech lat nie przekracza pułapu około 2,5 % rocznej produkcji sektora rybołówstwa. Należy zatem stwierdzić, że taka pomoc nie jest objęta zakresem art. 87 ust. 1 Traktatu. Lata, które w tym celu należy uwzględnić, obejmują lata budżetowe brane pod uwagę do celów budżetowych w danym państwie członkowskim. Stosowny okres trzech lat należy oceniać w sposób ciągły, tak więc dla każdego przypadku przyznania nowej pomocy *de minimis* należy ustalać ogólną kwotę pomocy *de minimis* przyznanej w ciągu danego roku budżetowego oraz w ciągu poprzednich dwóch lat budżetowych.
- (7) Przy przyznawaniu pomocy *de minimis* należy również uwzględnić inne formy pomocy państwa przyznanej przez państwa członkowskie.
- (8) Nie powinno być możliwe dzielenie środków pomocy państwa, których wartość wykracza poza pułap *de minimis*, na kilka mniejszych części w celu sprowadzenia tych części do poziomu mieszczącego się w zakresie niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 142 z 14.5.1998, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 276 z 14.11.2006, str. 7.

⁽³⁾ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 30.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 325 z 28.10.2004, str. 4.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 379 z 28.12.2006, str. 5.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 229 z 14.9.2004, str. 5.

- (9) Zgodnie z zasadami regulującymi kwestie dotyczące pomocy objętej zakresem art. 87 ust. 1 Traktatu WE za datę przyznania pomocy *de minimis* należy uznać moment, w którym beneficjentowi, zgodnie z obowiązującym krajowym systemem prawnym, zostało nadane prawo przyjęcia pomocy.
- (10) Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich orzekł, że z chwilą przyjęcia przez Wspólnotę aktów prawnych w celu ustanowienia wspólnej organizacji rynku w danym sektorze rolnictwa państwa członkowskie mają obowiązek powstrzymania się od wszelkich działań mogących zaszkodzić tej organizacji lub wprowadzających od niej odstępstwa⁽¹⁾. Zasadę tę stosuje się również w sektorze rybołówstwa. Z tego względu niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do pomocy, której wysokość ustalona jest na podstawie ceny lub ilości produktów wprowadzonych do obrotu.
- (11) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do pomocy wywozowej ani pomocy *de minimis* preferującej produkty krajowe względem produktów przywożonych. Ponadto niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do pomocy na tworzenie i funkcjonowanie sieci dystrybucyjnej w innych państwach. Pomoc na pokrycie kosztów uczestnictwa w targach handlowych bądź kosztów badań lub też kosztów usług konsultingowych potrzebnych do wprowadzenia nowego lub już istniejącego produktu na nowy rynek nie stanowi zwykle pomocy wywozowej.
- (12) Niniejsze rozporządzenie nie powinno stosować się do podmiotów gospodarczych w trudnej sytuacji w rozumieniu Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji⁽²⁾ w związku z trudnościami, jakie wiążą się z ustaleniem ekwiwalentu dotacji brutto pomocy udzielanej tego typu podmiotom gospodarczym.
- (13) Uwzględniając cele wspólnej polityki rybackiej, pomoc przeznaczona na zwiększenie zdolności połowowej oraz pomoc przyznana na budowę i zakup statków rybackich nie powinny być objęte zakresem niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem pomocy na modernizację głównego pokładu, o której mowa w art. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa⁽³⁾.
- (14) W trosce o przejrzystość, równe traktowanie oraz prawidłowe stosowanie pułapu *de minimis* właściwe jest, by państwa członkowskie stosowały tą samą metodę obliczeń. W celu ułatwienia tych obliczeń oraz zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1998/2006 kwoty pomocy, które nie przybierają formy dotacji pieniężnych, powinny być przeliczane na ekwiwalent pomocy brutto. Przy obliczaniu ekwiwalentu dotacji dla przejrzystych rodzajów pomocy, innych niż dotacje wypłacane w kilku ratach, należy uwzględnić rynkowe stopy procentowe obowiązujące w czasie przyznawania takiej pomocy. Mając na względzie jednolite, przejrzyste i proste stosowanie zasad pomocy państwa, za rynkowe stopy procentowe stosowane do celów niniejszego rozporządzenia należy uznać stopy referencyjne okresowo ustalane przez Komisję na podstawie obiektywnych kryteriów oraz publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w internecie. Może jednak zaistnieć konieczność dodania do stopy wyjściowej nowych punktów bazowych w związku z ustanowionymi zabezpieczeniami lub ryzykiem związanym z beneficjentem.
- (15) W trosce o przejrzystość, równe traktowanie i możliwość skutecznego monitorowania niniejsze rozporządzenie powinno stosować się jedynie do pomocy *de minimis* o przejrzystym charakterze. Pomoc uznaje się za przejrzystą wówczas, gdy można na zasadzie *ex ante* dokładnie obliczyć ekwiwalent dotacji brutto bez potrzeby dokonywania oceny ryzyka. Dokładne obliczenie możliwe jest przykładowo w odniesieniu do dotacji, subwencji na spłatę odsetek i ograniczonych zwolnień podatkowych. Pomocy polegającej na wniesieniu kapitału nie należy uznawać za przejrzystą pomoc *de minimis*, chyba że łączna kwota dokapitalizowania ze środków publicznych nie przekracza pułapu *de minimis*. Pomocy polegającej na zastosowaniu kapitału podwyższonego ryzyka, o której mowa w Wytycznych wspólnotowych w sprawie pomocy państwa na wspieranie inwestycji kapitału podwyższonego ryzyka w małych i średnich przedsiębiorstwach⁽⁴⁾, nie należy uznawać za przejrzystą pomoc *de minimis*, chyba że kapitał dostarczany każdemu z docelowych podmiotów gospodarczych w ramach obowiązującego w danym przypadku programu podwyższonego ryzyka nie przekracza pułapu pomocy *de minimis*. Pomoc polegającą na udzielaniu pożyczek należy uznać za przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli ekwiwalent dotacji brutto został obliczony na podstawie rynkowych stóp procentowych obowiązujących w chwili przyznania pomocy.
- (16) Niniejsze rozporządzenie nie wyklucza sytuacji, w której środek przyjętego przez państwo członkowskie nie można uznać za pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu na podstawie innych powodów niż te określone w niniejszym rozporządzeniu, na przykład w przypadku wniesienia dodatkowego kapitału, gdyż decyzję o zastosowaniu takiego środka podjęto zgodnie z zasadą inwestora rynkowego.

⁽¹⁾ Sprawa C-113/2000 *Hiszpania przeciwko Komisji*, [2002] ECR, str. I-7601, pkt 73.

⁽²⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, str. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 194 z 18.8.2006, str. 2.

- (17) Uznaje się za niezbędne zapewnienie pewności prawnej co do programów gwarancyjnych, które nie mogą wpływać na wymianę handlową i zakłócać konkurencji, a w odniesieniu do których dostępne są dane pozwalające na wiarygodną ocenę wszelkich potencjalnych skutków. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem pozwolić na przeniesienie ogólnego pułapu *de minimis* w wysokości 30 000 EUR na beneficjenta na pułap gwarancyjny oparty na kwocie gwarantowanej indywidualnej pożyczki, będącej podstawą takiej gwarancji. Właściwe jest ustalenie takiego specjalnego pułapu przy użyciu metod oceny kwoty pomocy państwa zawartych w programach gwarancyjnych obejmujących pożyczki na rzecz rentownych podmiotów gospodarczych. Metody i dane stosowane do obliczania wartości pułapu właściwego dla gwarancji nie powinny dotyczyć podmiotów gospodarczych znajdujących się w trudnej sytuacji, o których mowa w Wytycznych wspólnotowych w sprawie pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację firm znajdujących się w trudnej sytuacji. Specjalny pułap nie powinien zatem mieć zastosowania do pomocy indywidualnej *ad hoc* przyznanej poza zakresem programu gwarancyjnego, do pomocy przyznanej podmiotom gospodarczym znajdującym się w trudnej sytuacji ani do gwarancji na transakcje bazowe niestanowiące pożyczki, takie jak gwarancje na transakcje kapitałowe. Przy ustalaniu wysokości specjalnego pułapu należy opierać się na założeniu, że biorąc pod uwagę górną stopę procentową (wskaźnik niedotrzymania zobowiązań netto) w wysokości 13 % – co w przypadku programów gwarancyjnych we Wspólnocie stanowi najgorszy scenariusz – gwarancję wynoszącą 225 000 EUR można uznać za mającą ekwiwalent dotacji brutto równy pułapowi pomocy *de minimis* ustanowionemu w niniejszym rozporządzeniu. Pułap taki obejmuje jedynie gwarancje pokrywające do 80 % pożyczki bazowej.
- (18) Komisja ma obowiązek zapewnić, że zasady przyznawania pomocy państwa są przestrzegane, a w szczególności, że pomoc przyznana zgodnie z zasadami *de minimis* spełnia określone w nich warunki. Zgodnie art. 10 Traktatu państwa członkowskie powinny ułatwić osiągnięcie tego celu poprzez ustanowienie niezbędnego mechanizmu gwarantującego, że ogólna kwota pomocy przyznanej zgodnie z zasadami *de minimis* nie przekracza pułapu 30 000 EUR na beneficjenta bądź ogólnego pułapu ustanowionego przez Komisję w oparciu o wartość produkcji sektora rybołówstwa w przeliczeniu na państwo członkowskie w okresie trzech lat budżetowych. W tym celu państwa członkowskie, przyznając pomoc *de minimis*, powinny poprzez odniesienie do niniejszego rozporządzenia poinformować zainteresowane przedsiębiorstwo o kwocie pomocy oraz o tym, że ma ona charakter *de minimis*. Ponadto przed przyznaniem takiej pomocy zainteresowane państwo członkowskie powinno uzyskać od tego podmiotu gospodarczego oświadczenie o wszelkiej innej pomocy *de minimis* otrzymanej w danym roku budżetowym oraz w ciągu dwóch poprzedzających go lat budżetowych, a także starannie sprawdzić, czy przyznanie nowej pomocy *de minimis* nie spowoduje przekroczenia pułapu *de minimis*. Przejrzanie pułapów można również sprawdzić w centralnym rejestrze.
- (19) W celu zapewnienia jasności i uwzględniając różnice między pułapami pomocy *de minimis* w sektorach

rolnictwa i rybołówstwa, należy przyjąć szczegółowe rozporządzenie mające zastosowanie wyłącznie do sektora rybołówstwa i należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1860/2004.

- (20) Uwzględniając doświadczenie Komisji, w szczególności częstotliwość, z jaką zasadniczo należy dokonywać przeglądu polityki pomocy państwa, a w szczególności uwzględniając okres stosowania rozporządzenia (WE) nr 1998/2006 i rozporządzenia (WE) nr 1860/2004, właściwe jest ograniczenie okresu stosowania niniejszego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2013 r. Na wypadek, gdyby niniejsze rozporządzenie przestało obowiązywać i nie zostało przedłużone, państwa członkowskie powinny dysponować sześciomiesięcznym okresem dostosowawczym w odniesieniu do pomocy *de minimis* objętej niniejszym rozporządzeniem. Ze względu na pewność prawną właściwe jest jasne określenie wpływu niniejszego rozporządzenia na pomoc przyznaną przed datą jego wejścia w życie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom sektora rybołówstwa, z wyjątkiem:

- pomocy, której wysokość ustalona jest na podstawie ceny lub ilości produktów wprowadzonych do obrotu;
- pomocy udzielanej na działalność związaną z wywozem, a mianowicie pomocy związanej bezpośrednio z ilością wywożonych produktów, z tworzeniem i funkcjonowaniem sieci dystrybucyjnej lub wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności eksportowej;
- pomocy uwarunkowanej pierwszeństwem korzystania z towarów krajowych w stosunku do towarów sprowadzanych z zagranicy;
- pomocy przeznaczonej na zwiększenie zdolności połowowej pod względem tonażu i mocy, określonej w art. 3 lit. n) rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, chyba że dotyczy to pomocy na modernizację głównego pokładu, określonej w art. 11 ust. 5 wspomnianego rozporządzenia;
- pomocy na zakup i budowę statków rybackich;
- pomocy przyznawanej podmiotom gospodarczym znajdującym się w trudnej sytuacji.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- „przedsiębiorstwa sektora rybołówstwa” oznacza przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją, przetwórstwem i wprowadzaniem do obrotu produktów rybołówstwa;
- „produkty rybołówstwa” oznacza produkty określone w art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22.

c) „przetwórstwo i wprowadzanie do obrotu” oznacza wszystkie czynności, w tym składowanie, przetwarzanie, produkcję i dystrybucję, od chwili wyładunku lub odłowu, aż do etapu produktu końcowego.

Artykuł 3

Pomoc *de minimis*

1. Jeżeli środki pomocy spełniają warunki określone w niniejszym artykule oraz w art. 4 i 5 niniejszego rozporządzenia, wówczas uznaje się, że nie spełniają one wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu, w związku z czym nie podlegają wymogowi zgłoszenia przewidzianemu w art. 88 ust. 3 Traktatu.

2. Ogólna kwota pomocy *de minimis* przyznana dowolnemu przedsiębiorstwu nie przekracza 30 000 EUR w dowolnie ustalonym okresie trzech lat budżetowych. Pułap ten stosuje się bez względu na formę pomocy i jej cel. Wyżej wymieniony okres ustala się poprzez odniesienie do lat budżetowych stosowanych w danym państwie członkowskim.

3. W przypadku gdy łączna kwota pomocy przekracza wspomniany pułap, pomoc ta nie może być objęta przepisami niniejszego rozporządzenia, nawet w odniesieniu do części pomocy nieprzekraczającej tego pułapu. W takim wypadku nie można wystąpić o korzyści z tytułu z niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do tego rodzaju środka pomocy ani w chwili przyznania takiej pomocy, ani później.

4. Skumulowana kwota pomocy przyznana różnym przedsiębiorstwom sektora rybołówstwa w dowolnie określonym okresie trzech lat nie przekracza wartości ustalonej dla każdego państwa członkowskiego w załączniku.

5. Pułapy określone w ust. 2 i 4 wyraża się w formie dotacji pieniężnej. Wszystkie podane wartości są wartościami brutto, czyli nie uwzględniają potrąceń z tytułu podatków ani innych opłat. W przypadku gdy pomoc przyznawana jest w formie innej niż dotacja, kwotę pomocy wyraża się jako ekwiwalent dotacji brutto.

6. Pomoc wypłacana w kilku ratach jest dyskontowana do wartości w momencie przyznania dotacji. Stopa procentowa stosowana do celów dyskontowych oraz do obliczania ekwiwalentu brutto jest stopą referencyjną stosowaną w chwili przyznawania dotacji.

7. Niniejsze rozporządzenie stosuje się jedynie do pomocy, w odniesieniu do której możliwe jest dokładne obliczenie na zasadzie *ex ante* ekwiwalentu dotacji brutto bez potrzeby przeprowadzania oceny ryzyka („pomoc przejrzysta”). W szczególności:

- a) pomoc polegającą na udzielaniu pożyczek uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, gdy ekwiwalent dotacji brutto został obliczony na podstawie rynkowych stóp procentowych obowiązujących w chwili przyznania pomocy;
- b) pomocy polegającej na wniesieniu kapitału nie uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, chyba że łączna kwota doka-

pitalizowania ze środków publicznych nie przekracza pułapu *de minimis*;

c) pomocy obejmującej środki w zakresie kapitału podwyższonego ryzyka nie uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, chyba że kapitał dostarczany każdemu z docelowych podmiotów gospodarczych w ramach programu kapitału podwyższonego ryzyka nie przekracza pułapu *de minimis*;

d) pomocy w formie zaliczek zwrotnych nie uznaje się za przejrzystą pomoc, jeżeli łączna kwota zaliczek zwrotnych przekracza pułap obowiązujący zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;

e) pomoc indywidualną przyznaną w ramach programu gwarancyjnego podmiotom gospodarczym, które nie należą do kategorii podmiotów gospodarczych w trudnej sytuacji, uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis* wówczas, gdy gwarantowana część pożyczki bazowej udzielonej w ramach takiego programu nie przekracza kwoty 225 000 EUR na podmiot gospodarczy. Jeśli gwarantowana część pożyczki bazowej stanowi jedynie określony odsetek wysokości tego pułapu, ekwiwalent dotacji brutto tej gwarancji uznaje się za odpowiadający temu samemu odsetkowi obowiązującego pułapu określonego w ust. 2. Wartość gwarancji nie może przekroczyć 80 % wartości pożyczki bazowej.

8. Pomocy *de minimis* nie należy łączyć z pomocą państwa w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych, w przypadku gdyby taka kumulacja miała skutkować osiągnięciem wyższego poziomu intensywności pomocy niż ustalony pod kątem specyficznych uwarunkowań każdego przypadku w rozporządzeniu o grupowym wyłączeniu lub decyzji przyjętej przez Komisję.

Artykuł 4

Nadzór

1. W przypadku gdy państwo członkowskie przyznaje przedsiębiorstwu pomoc *de minimis*, pisemnie powiadamia to przedsiębiorstwo o kwocie pomocy (wyrażonej jako ekwiwalent dotacji brutto) oraz o jej charakterze *de minimis*, podając wyraźne odniesienie do niniejszego rozporządzenia, a także podając tytuł niniejszego rozporządzenia oraz odniesienie do jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Jeśli pomoc *de minimis* przyznaje się różnym podmiotom gospodarczym na podstawie programu pomocy, w ramach którego otrzymują one różne kwoty pomocy indywidualnej, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o wypełnieniu tego obowiązku poprzez poinformowanie tych podmiotów gospodarczych o wysokości stałej kwoty odpowiadającej maksymalnej kwocie pomocy, która ma zostać przyznana w ramach programu. W takim przypadku stała kwota służy do określenia, czy nie przekroczono pułapów określonych w art. 3 ust. 2 i 4. Przed przyznaniem pomocy państwo członkowskie musi także uzyskać od tego podmiotu gospodarczego oświadczenie, w formie pisemnej lub elektronicznej, na temat wszelkiej innej pomocy *de minimis* przyznanej w ciągu bieżącego roku budżetowego oraz dwóch poprzedzających go lat budżetowych.

2. Państwo członkowskie przyznaje nową pomoc *de minimis* dopiero po sprawdzeniu, że nie podniesie ona łącznej kwoty pomocy *de minimis* uzyskanej przez podmiot gospodarczy w okresie obejmującym dany rok budżetowy oraz dwa poprzedzające go lata budżetowe w danym państwie członkowskim do poziomu przekraczającego pułapy określone w art. 3 ust. 2 i 4.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie ustanowiło centralny rejestr pomocy *de minimis*, zawierający pełne informacje o wszystkich przypadkach pomocy *de minimis* przyznanej przez dowolne władze w tym państwie członkowskim, ust. 1 przestaje mieć zastosowanie dla tego państwa członkowskiego, z chwilą gdy rejestr obejmuje okres trzech lat budżetowych.

4. Państwa członkowskie rejestrują i gromadzą wszystkie informacje dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia. Dokumenty te zawierają wszelkie informacje konieczne do wykazania, że warunki niniejszego rozporządzenia zostały spełnione. Wpisy dotyczące indywidualnej pomocy *de minimis* przechowuje się przez 10 lat budżetowych od daty przyznania pomocy. Wpisy dotyczące programu pomocy *de minimis* przechowuje się przez 10 lat od daty przyznania ostatniej indywidualnej pomocy w ramach takiego programu. Na pisemny wniosek Komisji odnośnie państwo członkowskie przekazuje jej w ciągu 20 dni roboczych lub w terminie dłuższym, określonym we wniosku, wszelkie informacje, jakie Komisja uzna za niezbędne do stwierdzenia, czy przestrzega się warunków niniejszego rozporządzenia, w szczególności ogólnych kwot pomocy *de minimis* otrzymanej przez dane przedsiębiorstwo oraz przez sektor rybołówstwa danego państwa członkowskiego.

Artykuł 5

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznanej przed jego wejściem w życie, jeżeli spełnia ona wszystkie warunki określone w art. 1–3, oraz, w stosownych przypadkach, w art. 4. Wszelka pomoc niespełniająca tych warunków będzie przedmiotem oceny Komisji zgodnie z odpowiednimi ramami regulacyjnymi, wytycznymi, komunikatami i zawiadomieniami.

2. Uznaje się, że wszelka pomoc *de minimis* przyznana między dniem 1 stycznia 2005 r. a okresem sześciu miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, spełniająca warunki rozporządzenia (WE) nr 1860/2004, mająca zastosowanie do sektora rybołówstwa do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, nie spełnia wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu, w związku z czym nie zostaje zwolniona z wymogu zgłoszenia przewidzianego w art. 88 ust. 3 Traktatu.

3. Po upływie okresu obowiązywania niniejszego rozporządzenia wszelka pomoc *de minimis* spełniająca warunki w nim określone może być nadal skutecznie wdrażana przez okres sześciu miesięcy.

Artykuł 6

Zmiany

W rozporządzeniu (WE) nr 1860/2004 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w tytule skreśla się słowa „i sektora rybołówstwa”;
- b) w art. 1 słowa „w sektorze rolnym lub rybołówstwa” otrzymują brzmienie „w sektorze rolnym”;
- c) w art. 2:
 - i) w pkt 2 słowa „z wyjątkiem produktów rybołówstwa określonych w pkt 5” otrzymują brzmienie „z wyjątkiem produktów rybołówstwa określonych w art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000”;
 - ii) skreśla się pkt 4, 5 i 6;
- d) w art. 3 ust. 2 skreśla się akapit trzeci;
- e) w art. 4 ust. 2 skreśla się słowa „odpowiednio” oraz „i rybołówstwa”;
- f) w art. 4 ust. 3 akapit drugi skreśla się słowa „lub rybołówstwa”;
- g) skreśla się załącznik II.

Artykuł 7

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje do dnia 31 grudnia 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 2007 r.

W imieniu Komisji
Joe BORG
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Skumulowane kwoty dla rybołówstwa w przeliczeniu na państwo członkowskie, określone w art. 3 ust. 4

(EUR)

BE	11 800 000
BG	433 000
CZ	1 008 000
DK	57 650 000
DE	48 950 000
EE	3 718 000
IE	8 508 000
EL	18 015 000
ES	127 880 000
FR	138 550 000
IT	94 325 000
CY	1 562 000
LV	3 923 000
LT	5 233 000
LU	0
HU	740 000
MT	255 000
NL	35 875 000
AT	620 000
PL	21 125 000
PT	15 688 000
RO	524 000
SL	338 000
SK	1 133 000
FI	7 075 000
SE	11 153 000
UK	102 725 000